

vanjih itd. Markacisti so označili tudi zimsko pot na vrhu Uršlje gore in prebarvali križ. Gospodarski odsek je skrbel za vzdrževanje planinske postojanke. Priznanja MDO Koroške so letos prejeli: Ivan Ivartnik, Franc Boženk, Marija Gruden in Izidor Močilnik, Knafeljčevo priznanje pa Kristijan Krajger. (Andreja Čibron-Kodrin)

80 let življenja Mira Dežmana

5. aprila 2002 je praznoval svojo 80-letnico Miro Dežman, mnogim znan kot knjigovez, še bolj pa kot velik ljubitelj naših gora, smučar, kolesar, telovadec Sokola. Bil pa je tudi zbiralec Fosilov, rad je rezljal v lesu. Z njim sem se po označenih, pa tudi neoznačenih poteh povzpел na številne vrhove. (njegov prijatelj Dušan Košir st.)

Karel Napotnik (1928-2002)

Nekaj dni pred začetkom pomladi se je na pokopališču v Podkrajju zbrala množica ljudi, prišli so od blizu in daleč, znanci, prijatelji, sodelavci in planinci, po zadnje slovo od dragega Karla Napotnika.

Rodil se je 3. novembra 1928 pod moziškimi planinami v kraju Radegunda, kjer je preživel svojo

mladost. Še kot deček je občutil grozote vojne vihre. Odločil se je za poklic krojača in se zaposlil v obratu tovarne Toper v Šoštanj. Kasneje je sodeloval pri gradnji termoelektrarne Šoštanj, kjer se je tudi zaposlil.

Kmalu po 2. svetovni vojni je v Šoštanju oživel planinstvo in Karel se je takoj včlanil v to vseslovensko in najbolj množično organizacijo. Med »krivci« za to je prav gotovo tudi lepota gorskega sveta nad Mozirjem, kamor je že kot otrok rad zahajal. Bolj ko so se leta seštevvala, bolj si je želel osvojiti še nedosežene vrhove. Zato se je odločil, da bo prehodil Slovenijo podolgem in počez. To mu je tudi uspelo, saj je prehodil pot od Maribora pa vse do Kopra preko vseh tistih lepih vrhov, ki si jih je najbolj želel osvojiti. Videl je veliko lepega, odkrival lepote neokrnjene narave in o tem rad pripovedoval prijateljem, da bi tudi njih vzbudil h gorništvu. Posebej rad pa se je udeleževal organiziranih planinskih izletov, ki jih je prirejalo njegovo društvo. Veliko je vrhov, na katerih je stal in občudoval lepote sosednjih gora in dolin pod njimi. V obdobju, ko je bil član upravnega odbora PD Šoštanj in zadolžen za gospodarske zadeve, je vse naloge zelo vestno opravljal.

Toda prehitro so prišla leta boleznin in s tako se je moral Karel odpovedati mnogim lepim pohodom in druženju s svojimi prijatelji planinci.

Karel, imel si veliko prijateljev, kar so dokazali številni, ki so postali ob tvojem grobu. Hvala ti za vse! (Planinci PD Šoštanj)

Marjanu Bricu v spomin

*Zlati oblaki žarijo, žarijo,
plavajo sredi marčne modrine v so-
ju tvojih gora.*

Ah, še trenutek in ugasnejo.

*Tiha je vas sredi tvoje Breginjske
doline.*

*Dokončno se vrnil si v svoj ljubljeni
kraj, kjer kamniti stražarji tvoje*

*omiljene gore Stol, Mija in Matajur
nad teboj sedaj bdijo.*

*Marjan, premišljen in preudaren bil
tvoj je korak, govor moder in me-
hak, srce odprto in toplo, katere-
ga bitje za vedno čutilo med nami
se bo.*

Vse življenje je bil povezan z naravo, še posebej z gorami. Tu se je preizkušal, sklepal nova poznanstva in prijateljstva. Tudi njegov poklic je bil tesno povezan z naravo, saj je bil gozdar. Poti so ga vodile vseprek po naši lepi deželici.

Zelo dragocen je bil njegov prispevek k delovanju Planinskega društva Bovec. Med leti 1975 in 1981 je neutrudno vodil naše društvo. Bil je vodja gradbenega odbora za koč na Kaninu. Vsa leta je bil gospodar društva, skrbel je za koč na Mangartskem sedlu in Predelu, za Dom Zlatorog v Trenti in Dom Petra Skalarja. Vsa ta dela je opravljal prostovoljno, a kljub temu izredno strokovno in odgovorno, zato ne preseneča, da je prejel zlato priznanje PZS.

Najpomembnejši pa je bil njegov prispevek k širjenju toplih medčloveških vezi med planinci na obeh straneh meje in na celotnem Primorskem. Še danes sodelujemo s planinci iz zamejstva, Furlanije in Benečije ter tako kujemo nova prijateljstva.

Nesebično je pomagal ljudem v Vrsniku, Breginju in Bovcu. S seboj je odnesel žar v oče, ko nam je